

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สี่ถึงปีที่หก

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2529 ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างมาจำนวน 1,440 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) โดยสุ่มจังหวัดมาร้อยละ 25 จากเขตการศึกษา 12 เขต และกรุงเทพมหานคร และสุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากจังหวัดที่สุ่มได้ โดยวิธีสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) มาร้อยละ 10 ได้โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 24 โรงเรียน จากนั้นสุ่มนักเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มได้ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่ายได้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-ม.6) ระดับชั้นละ 480 คน รวมทั้งสิ้น 1,440 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านการอ่าน เกณฑ์การวัดระดับความสามารถด้านการอ่าน แบบเรียน หลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและวิธีการสร้างแบบสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือ เอกสาร งานวิจัย บทความ และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

2. สร้างแบบสอบวัดระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอนคือ ตอนที่ 1 ระดับทักษะกลไก ตอนที่ 2 ระดับความรู้ ตอนที่ 3 ระดับการถ่ายโอน ตอนที่ 4 ระดับการสื่อสาร และตอนที่ 5 ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ ตอนละ 25 ข้อ รวม 125 ข้อ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาเพื่อนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแบบสอบ แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งเพื่อนำไปทดลองใช้

3. นำแบบสอบไปทดลองใช้ 3 ครั้งคือ

3.1 นำแบบสอบจำนวน 125 ข้อไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 5 และ 6 โรงเรียนท่าม่วงราษฎร์บำรุง จังหวัดกาญจนบุรี ระดับชั้นละ 30 คน รวม 90 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์คือ ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปจำนวน 79 ข้อ

3.2 นำข้อสอบที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบสอบที่ปรับปรุงแล้ว ประกอบด้วยข้อสอบจำนวน 125 ข้อไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 โรงเรียนวิสุทธิรังษี จังหวัดกาญจนบุรี ระดับชั้นละ 30 คน รวม 90 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก อยู่ในเกณฑ์จำนวน 100 ข้อ

3.3 นำแบบสอบซึ่งมีข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ จำนวน 100 ข้อดังกล่าวไปทดลองใช้ครั้งที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 โรงเรียน สุวรรณารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ระดับชั้นละ 30 คน รวม 90 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

4. นำแบบสอบที่มีค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดและมีค่าความเที่ยงตามที่วิเคราะห์ไว้ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอนคือ ตอนที่ 1 ระดับทักษะกลไก ตอนที่ 2 ระดับความรู้ ตอนที่ 3 ระดับการถ่ายโอน ตอนที่ 4 ระดับการสื่อสาร และตอนที่ 5 ระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ ตอนละ 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมข้อสอบ 100 ข้อ 100 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้

5. นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติคือ ค่ามัธยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ 15 คะแนน ในระดับที่ 1 คือระดับทักษะกลไก
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ 15 คะแนน ในระดับที่ 1 คือระดับทักษะกลไก และระดับที่ 2 คือระดับความรู้
3. ค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนแต่ละชั้นจะเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย โดยค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
4. ค่ามัธยเลขคณิตของแต่ละระดับการอ่านของนักเรียนทุกชั้นเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ทั้งแต่ละระดับที่ 1 - 5 คือ ระดับทักษะกลไก ระดับความรู้ ระดับการถ่ายโอน ระดับการสื่อสาร และระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ดังนี้
 - 4.1 ค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งแต่ละระดับที่ 1 - 5 มีค่าเท่ากับ 18.12 14.62 9.29 8.88 และ 7.14 ตามลำดับ
 - 4.2 ค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งแต่ละระดับที่ 1 - 5 มีค่าเท่ากับ 18.33 15.03 10.83 9.63 และ 7.50 ตามลำดับ
 - 4.3 ค่ามัธยเลขคณิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งแต่ละระดับที่ 1 - 5 มีค่าเท่ากับ 18.44 16.20 11.67 11.18 และ 9.58 ตามลำดับ

การอภิปรายผลการวิจัย

1. จากการนำผลการวิจัยไปเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 หรือระดับละ 15 คะแนน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านระดับที่ 1 คือระดับทักษะกลไก และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษผ่านระดับที่ 2 คือ ระดับความรู้ แสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งสามระดับชั้นยังไม่มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญิวุฒิ.ณ. ปั้น (2522 : 37,44) ที่พบว่าความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และวิจารณ์ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีวิชาการศึกษาชั้นสูงไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 75 และผลการวิจัยของ อังคณา วงศ์สนธิ (2524 : 67-68) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และวิจารณ์ไม่ถึงเกณฑ์ที่พึงไว้ คือ ร้อยละ 70 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศนิงนิจ รัตนวิญญูพงษ์ (2526 : 43) ที่พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และวิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยการค้า เมื่อพิจารณาแยกเป็นแต่ละทักษะหรือพิจารณาโดยรวมแบบส้อมทั้งฉบับไม่ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80

จากการพิจารณาคำอธิบายเชิงคุณภาพในแต่ละระดับชั้น แยกตามระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ สรุปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ในระดับการถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ที่ระบุให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านในทักษะต่าง ๆ เช่น การอ่านจับใจความ และการสรุปความคิดเห็น ซึ่งตรงกับระดับความสามารถด้านการอ่านในระดับการสื่อสาร และระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ของวาเล็คและคิลิค และไม่ตรงต่อความตกลงของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และวงการธุรกิจที่ต้องการใช้ทักษะอ่านมากที่สุด เนื่องจากหน่วยงานต่าง ๆ ต้องการให้บุคลากรมีความสามารถในการอ่านข้อความทุกชนิดด้วยความเข้าใจอย่างถี่ถ้วนถึงดีมาก จะต่างจากเจ้าของภาษาเฉพาะความเร็วและความคล่องตัวในการอ่านเท่านั้น (Wilkins อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2528 : 408-409)

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุที่นักเรียนไค้คะแนนในระกัการถ่ายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ค่ากว่าเกณฑ์ อาจจะเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือในระกัการถ่ายโอนนั้น นักเรียนไค้คะแนนต่ำมากในการทำข้อสอบโคลซ (cloze test) แม้ว่าข้อสอบจะเป็น modified cloze คือมีตัวเลือกให้ 4 ตัวเลือก ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบโคลซที่ไค้กั้แปลงให้ง่ายขึ้นแล้วก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุทัยวรรณ ค่านวิวัฒน์ (2529 : 63) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีปัญหาในการทำข้อสอบแบบโคลซ เนื่องจากวิธีการทำข้อสอบกั้กล่าวทอ้งใช้ความรู้ทางคานไวยากรณ์ ภาษา และขบวนการคิคอย่างสมเหตุสมผล เข้าช่วยในการอ่านให้เข้าใจ ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในเรื่องนี้ กั้เช่น จูลีเยต์ เกอ เบริกส์ และเชเนกต์ เกอ ซอเวซ (Juliet de Burques and Jeannette de Suarez 1985:5) ไค้กล่าวว่่านักเรียนคางชาติส่วนใหญ่ที่ประสบปัญหาในการอ่าน มีสาเหตุมาจากการชอบอ่านโดยการแปลความหมายเป็นประโยคต่อประโยค ไมไค้คานั้ถึงเอกภาพในเรื่อง ไมไค้ใช้ความคิดรวบยอด หรือขบวนการคิคอย่างสมเหตุสมผล เข้าช่วยในการทำความเข้าใจ เรื่องที่อ่าน และการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน และการที่นักเรียนจะมีทักษะเหล่านี้ไค้มาจากการฝึกอ่านที่ถูกต้อง ซึ่งครูจะเป็นบุคคลสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะนี้ไค้ แต่ตามความเป็นจริงแล้ว ครูยังคงใช้วิธีการสอนแบบแปลอยู่ และให้โอกาสแก่นักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมในบทเรียนน้อย กั้เช่นผลการวิจัยของ อิศรา สาระงาม (2529 : 168) ที่ไค้ศึกษาปัญหาการใช้เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษของอาจารย์ที่สอนนักเรียนระกัมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดภาคเหนือ พบว่าอาจารย์ผู้สอนมีปัญหาในการใช้เทคนิคการสอนคาง ๆ เช่น การสอนให้นักเรียนเกาคความหมายของคำศัพท์จากบริบท (context) หรือวิธีสอนให้คานหาประโยคหลัก (topic sentence) หรือความคิดหลัก (main idea) ของเรื่อง เนื่องจากพื้นฐานความรู้ของนักเรียนต่ำมากและไม่เท่ากัน นอกจากนั้นนักเรียนส่วนใหญ่เคยชินกั้การสอนโดยการแปลและชอบที่จะให้ครูสอนโดยการแปลมากกว่า และพบว่าเหตุผลที่ผู้สอนไม่เคยใช้เทคนิคการสอนอ่านกั้กล่าว เนื่องมาจากสาเหตุคาง ๆ คือ ขาดแบบฝึกหัดที่จะนำมาให้นักเรียนฝึกอ่านโดยใช้เทคนิคกั้กล่าว ไมม่ั่นใจว่านักเรียนจะเข้าใจข้อความที่อ่านไค้กั้กว่าการสอนโดยการแปล อาจารย์ผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคการสอนเหล่านี้และใช้เวลาในการสอนมาก

จากการที่นักเรียนขาดความสามารถคานการอ่านภาษาอังกฤษในระกัการถ่ายโอนนี้ เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยจึงไม่สามารถเกาคความหมายของคำศัพท์จากคำหรือประโยคข้างเคียง

นอกจากนี้ยังขาดความรู้ด้านไวยากรณ์ในระดับที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างประโยครวมทั้งคำหรือวลีที่เป็นตัวเชื่อมโยงความคิดในระดับประโยคเข้าด้วยกัน ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในระดับที่สูงขึ้น คือระดับการสื่อสารและระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ คือนักเรียนไม่สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องจึงไม่สามารถสรุปใจความสำคัญ และไม่สามารถเข้าใจระดับความหมายทางภาษาในระดับลึก คือไม่สามารถเข้าใจความหมายแฝง (implicit meaning) อารมณ์ ความคิดเห็น และจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้

เนื่องจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสำคัญมาก เพราะนักเรียนจะต้องมีพื้นฐานความรู้ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งต้องใช้การอ่านภาษาอังกฤษมาก แต่จากการสังเกตในระหว่างการทดสอบ พบว่านักเรียนส่วนมากไม่ตั้งใจทำข้อสอบในระหว่างการสื่อสาร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อความหรือบทความให้อ่าน แล้วตอบคำถามหรือหาใจความสำคัญของเรื่อง แม้ว่าจะเป็นเพียงข้อความหรือเรื่องสั้น ๆ ก็ตาม ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากการที่นักเรียนไม่มีความสามารถในการใช้เทคนิคการหาความหมายของศัพท์จากตัวแนะทางปริบท เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยหลายคำจึงเกิดความเบื่อหน่ายเพราะไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์และเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกันได้ ส่วนความสามารถด้านการอ่านในการวิเคราะห์วิจารณ์นั้น เป็นความสามารถด้านการอ่านในระดับสูงซึ่งนักเรียนจะต้องมีพื้นฐานความรู้จากทักษะในระดับต้น ๆ ทั้ง 4 ระดับมาก่อน จึงจะมีความสามารถด้านการอ่านถึงระดับนี้ได้

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ได้ความถี่เฉลี่ยเลขคณิตของแบบทดสอบทั้งฉบับเรียงลำดับไปตามระดับชั้น โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้ความถี่เฉลี่ยเลขคณิตสูงสุด และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ความถี่เฉลี่ยเลขคณิตต่ำสุด อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับความฝึกฝนทักษะทางด้านภาษาอังกฤษมากกว่าระดับชั้นอื่น จึงมีประสบการณ์ในคำศัพท์ โครงสร้างประโยคต่าง ๆ มากกว่า ประกอบกับเป็นระดับชั้นที่ต้องเตรียมตัวเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ท่อไป จึงได้มีการเตรียมพร้อม เช่น การทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนมาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 และบางคนอาจได้ฝึกฝนการอ่านและทำแบบฝึกหัดตลอดจนข้อสอบในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากการทำาเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถทำคะแนนได้สูงกว่าระดับชั้นอื่น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ

เจ. คัมบลิว ออลเลอร์ และคิล เพอร์คินส์ (J.W. Oller and Kyle Perkins 1980 : 3) ที่ว่า องค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาคือพินความรู้ทางภาษาของผู้เรียน ดังนั้น ยิ่งผู้เรียนได้พบเห็นหรืออ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น ความรู้ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษก็ย่อมมีมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ รูธ เบียร์ค (Ruth Beard 1972 : 185) ยังได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนและมีประสบการณ์ทางภาษามากจะทำให้ นักเรียนเกิดความสามารถด้านการเรียนภาษา ทั้งนี้ยิ่งนักเรียนใช้เวลาเรียนมากขึ้นและในระดับที่สูงขึ้น ความสามารถในการอ่านจึงสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ปราบพาล และคณะ (2526 : 58) ที่พบว่า จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงทำนายอย่างมีนัยสำคัญกับความสำเร็จในการอ่าน

3. ผลที่ได้รับจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้คำมขนิมเลขคณิตในแต่ละระดับเรียงตามลำดับ โดยได้คำมขนิมเลขคณิตในระดับทักษะกลไกสูงสุด รองลงมาเป็นระดับความรู้ ระดับการถ่ายโอน ระดับการสื่อสาร และระดับการวิเคราะห์วิจารณ์ตามลำดับ ซึ่งตรงกับระดับความสามารถในการอ่านที่รีเบคกา เอ็ม วาเล็ค และ เรอเน เอส กิสสิค (Rebecca M. Valette and Renee S. Disick 1972:161-170) ได้แบ่งไว้ 5 ระดับ โดยเรียงลำดับพฤติกรรมกรรมการอ่านเริ่มตนจากง่ายไปหายาก เริ่มตั้งแต่การมองเห็นความเหมือนและความแตกต่างของคำและประโยค ทัวสะกคในภาษาต่างประเทศ การอ่านประโยคที่คุ้นเคยได้อย่างเข้าใจความหมาย เข้าใจศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เคยเรียนไปแล้ว สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง จนถึงพฤติกรรมในระดับสูงของการอ่าน คือ การเข้าใจความหมายแอบแฝง จุกมุงหมายคลอกจนการแสดงความคึกเห็น นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการจัดระดับความสามารถของ โทมัส ซี บารเรทท์ และ ริชาร์ค เจ สมิท (Thomas C. Barette and Richard J. Smith 1974:8-25) ซึ่งได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 5 ระดับ จากง่ายไปหายาก คือ ระดับการอ่านตามตัวอักษร ระดับการจักเรียบเรียงใหม่ ระดับการให้ข้อคึกเห็น ระดับประเมินผล และระดับความซาบซึ้ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

1. ควรมีการปรับปรุงและเพิ่มเติมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเน้นเนื้อหาการอ่านในระดับการถายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ เพราะนักเรียนยังขาดความสามารถด้านการอ่านในระดับเหล่านี้ โดยเฉพาะการอ่านในระดับการถายโอนซึ่งจะเป็นบันไดนำไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้น โดยควรจัดทำแบบเรียนหรือแบบฝึกหัดที่จะฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านในระดับนี้ให้มากขึ้น
2. ควรมีการจัดอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพให้แก่ครูผู้สอน โดยเฉพาะเทคนิคการสอนที่ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านในระดับการถายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ควรมีการวัดระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อสำรวจระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด เพื่อจะได้จัดเตรียมเนื้อหาบทเรียนและแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
2. ควรเน้นการสอนอ่านในระดับการถายโอน การสื่อสาร และการวิเคราะห์วิจารณ์ โดยจัดทำบทเรียนหรือแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่มเติมจากหนังสือแบบเรียน ซึ่งอาจจะป็นข่าว บทความ โฆษณา จากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่าง ๆ มาให้นักเรียนฝึกอ่านในระดับทักษะต่าง ๆ ที่นักเรียนยังอ่อนอยู่ เช่น ในระดับการถายโอนควรฝึกให้นักเรียนทำข้อสอบแบบโคลซ เพราะจะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการใช้ความคิดรวบยอดและความรู้ในกระบวนการอ่านโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของข้อความที่อ่าน นอกจากนี้ การสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ ไม่ควรสอนเพียงแต่ให้นักเรียนเข้าใจเท่านั้น แต่ควรให้นักเรียนได้ฝึกนำคำศัพท์และโครงสร้างนั้น ๆ ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ในการอ่านครูควรฝึกให้นักเรียนรู้จักหาความหมายของคำศัพท์โดยอาศัยบริบท อันจะทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรทำการวิจัยถึงปัจจัยและสาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถทำแบบสอบถามในระดับต่าง ๆ ได้
2. ควรทำการวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการสอนกับระดับความสามารถด้านการอ่านในแต่ละระดับ โดยทำการวิจัยเชิงทดลอง เปรียบเทียบว่า หลังจากการสอนโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านที่สัมพันธ์กับระดับความสามารถในการอ่านนั้น ๆ แล้ว นักเรียนมีความสามารถในระดับสูงขึ้นหรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย